

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Mgr. Milana Kursteina a Mgr. Ludmily Kolářové v hlavním líčení konaném dne 29. 8. 2023 v trestní věci obžalovaného [REDACTED] **takto:**

Obžalovaný:

[REDACTED],
[REDACTED],

se uznává vinným, že

1)

dne 24.6.2021 v době od 04.00 hodin do 04.15 hodin v [REDACTED], na ubytovně na pokoji č. 3, chytil svoji družku [REDACTED], za ruce, ty jí držel za její hlavou na posteli, svlékl jí spodní kalhotky a když ležela na zádech, tak přes její opakovaný výslovný nesouhlas, kdy opakovala, že nechce, že jí to bolí, na ní vykonal vaginální a poté i anální soulož bez použití kondomu, poté poškozenou na posteli obrátil na břicho a vykonal opakovaně anální soulož i přes opakovaný nesouhlas poškozené, která znovu opakovala, že nechce, že jí to bolí, a svého jednání zanechal až po chvíli, cca po 15 minutách, pak odešel do koupelny, ke zranění poškozené nedošlo,

2)

dne 24.6.2021 v 04.15 hodin v [REDACTED], na ubytovně na pokoji č. 3, po vykonání nedobrovolné vaginální a anální soulože na poškozené [REDACTED]

██████████, této vyhrožoval slovy "jestli zavoláš policii, tak ti vrazím nůž mezi oči nebo tě vyhodím z okna a nikomu už nic neřekneš", poté z ubytovny odešel,

3)

dne 24.6.2021 v době kolem 20.00 hodin v ██████████, ve společně užívaném pokoji č. 3 ubytovny na adrese ██████████, kam si přišel pro svoje věci a kde v té době byla jeho družka ██████████, která mu nejprve dala jeho osobní věci na chodbu a s ohledem na jeho předchozí násilné chování vůči ní mu řekla, aby z pokoje odešel, na což reagoval tak, že jí odstrčil ode dveří, řekl že si jde jen pro mikinu, a poté co poškozená řekla, že zavolá policii, jí vytrhl mobilní telefon z ruky, hodil s ním o zem, vzal od mobilního telefonu nabíječku a řekl, že jí s ní uškrtí, v důsledku čehož poškozená ██████████, pojala důvodnou obavu o svůj život,

4)

dne 25.6.2021 v 18.00 hodin, dne 27.6.2021 okolo 18.00 hodin v ██████████ opakovaně pravděpodobně neuzamčenými dveřmi vnikl na chodbu ubytovny a následně se domáhal vstupu do pokoje č. 3, který obývá společně s poškozenou ██████████, která byla přítomna, a dále dne 28.6.2021 v 14.30 hodin, kdy pravděpodobně neuzamčenými dveřmi vnikl na chodbu ubytovny, a poté, co ho poškozená ██████████, pustila na pokoj č. 3, tak jí zde vyhrožoval podřezáním a vykucháním, i přesto, že dne 25.6.2021 v 10.34 hodin byl podle § 44 zákona číslo 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pod č.j. ██████████ na základě rozhodnutí policejního orgánu vykázán na dobu 10 dnů z celého objektu ubytovny na adrese ██████████ a jejího bezprostředního okolí v ulici ██████████ a ██████████, kdy toto rozhodnutí si převzal dne 25.6.2021 v 11.09 hodin spolu s poučením vykázané osoby,

tedy

ad 1)

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

ad 2)

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul a takový čin spáchal na svědkovi,

ad 3)

- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní,

ad 4)

- dopustil se závažného a opakovaného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním,

čímž spáchal

ad 1)

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2)

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku,

ad 3)

- přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 4)

- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

za tyto a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 T 2/2022-112 ze dne 13. 2. 2022,

podle § 185 odst. 2, § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 8 T 2/2022-112, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená ██████████ **odkazuje** s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný ██████████ podle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Písku ██████████ ze dne 21. 11. 2022, pro skutek spočívající v tom, že dne 28.6.2021 v době od 11.45 hodin do 12.15 hodin v ██████████ na ubytovně ██████████, kdy přišel do neuzamčeného pokoje č. 3, kde si chtěl vzít své osobní věci, a to po vykázání ze dne 25.6.2021, zde poškozené ██████████ ██████████, která oznámila jeho přítomnost na tísňovou linku 158, vyhrožoval doslova „podřežu tě, vykuchám jako rybu, nevyjdeme odtud ani jeden“, čímž u poškozené vzbudil důvodnou obavu o její život a zdraví,

v čemž byl spatřován přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázány považuje skutkový stav věci, který je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo tak prokázáno, že

obžalovaný dne 24. 6. 2021 v nočních hodinách na ubytovně v [REDAKCE] ulici v pokoji, který obýval se svojí tehdejší družkou, poškozenou [REDAKCE], tuto za užití násilí přiměl k pohlavnímu styku, a to přesto, že poškozená s tímto vyslovovala nesouhlas. Obžalovaný v tu dobu byl pod vlivem alkoholu. Poté, co došlo k nedobrovolnému pohlavnímu styku poškozené obžalovaný vyhrožoval, že pokud zavolá policii, že jí vrazí nůž mezi oči nebo jí vyhodí z okna a poté z ubytovny odešel. Následně obžalovaný téhož dne ve večerních hodinách přišel opětovně na pokoj do ubytovny v [REDAKCE] ulici, kdy s ohledem na jeho předchozí násilné jednání mu poškozená sdělila, aby z ubytovny odešel, obžalovaný poté, co mu poškozená řekla, že zavolá policii, vytrhl jí mobilní telefon z ruky a vyhrožoval jí, že jí uškrtí. Obžalovaný pak následně ve dnech 25. 6. a 27. 6. poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí policejního orgánu o vykázání z objektu ubytovny, opětovně přišel na pokoj k poškozené [REDAKCE] a to za užití výhrůžek násilím, podřezání a vykuchání, kdy rozhodnutí o vykázání si osobně převzal 25. 6. 2021 v 11:09 hod., přičemž ubytovnu poprvé navštívil 25. 6. ve večerních hodinách.

2. Obžalovaný popíral, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, zejména že by se dopustil sexuálního násilí vůči poškozené [REDAKCE] tak, jak je popisováno pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku. Připustil, že došlo mezi nimi k pohlavnímu styku, avšak tento byl ze strany poškozené zcela dobrovolný. Uvedl, že poškozená k pohlavnímu styku nic nenamítala, pokoušeli se o anální sex a poté, co poškozená řekla, že jí to bolí, obžalovaný svého jednání zanechal. Obžalovaný uvedl, že v minulosti se vůči poškozené žádného násilí nedopustil, nikdy ji nenadával. Obžalovaný připustil, že ten den byl pod vlivem alkoholu, avšak pamatuje se na průběh celého svého jednání. Poté, co pohlavní styk skončil, odešel na toaletu a po jeho návratu mu poškozená měla sdělit, že zavolá policii, obžalovaný se lekl a z místa odešel. K bodu č. 2 výroku rozsudku obžalovaný uvedl, že ten den k žádnému konfliktu mezi nimi nedošlo, poškozené nenadával ani nevyhrožoval, z bytu odešel. K bodu č. 3 výroku rozsudku obžalovaný vypověděl, že jej do pokoje pustila poškozená, sedli si na postel, k žádnému konfliktu nedošlo, uvedl, že poškozená volala policii, telefon jí obžalovaný vytrhl i se šňůrou, neboť telefon měla v nabíječce. Z bytu odešel bez klíčů, věci mu hodila na chodbu. Pokud se týká návštěv poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí o vykázání na ubytovně obžalovaný připustil, že na ubytovně byl, neví, ve kterých datech to bylo, je to již delší doba. Obžalovaný uvedl, že neví proč poškozená takto vypovídá, nikdy spolu neměli žádný konflikt, po tomto incidentu se poškozená odstěhovala, léčila se také na psychiatrii, kam za ní docházel, večer před Štědrým dnem, následně po těchto událostech obžalovaný poškozenou navštívil ve [REDAKCE].
3. Poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že se na jednání, kdy došlo k jejímu znásilnění pamatuje, obžalovaný celý den pil, okolo třetí jí zavolal, ať si pro něj přijde do hospody, a když přišli domů nutil ji k pohlavnímu styku, který ona odmítala. Opakovaně obžalovanému sdělovala, že pohlavní styk nechce, křičela, obžalovaný na to reagoval tak, že jí říkal, že nemá rvát, aby to neslyšel celý [REDAKCE]. Svědkyně popsala, jakým způsobem si obžalovaný na ní pohlavní styk vynucoval, kdy proti její vůli se snažil na ní vykonat i anální pohlavní styk, poškozená křičela, že jí to bolí, že nechce, avšak obžalovaný nepřestal. Poškozená vypověděla, že krátce poté, co mezi nimi došlo z její strany k nedobrovolnému pohlavnímu styku jí obžalovaný vyhrožoval, že pokud zavolá policii, tak jí uškrtí. Poškozená vypověděla, že následně volala na policii, byla odvezena na gynekologii a poté policie obžalovaného z ubytovny vykázala. Toto vykázání obžalovaný porušil a to hned poté, kdy ji přivezli zpátky domů, přišel na ubytovnu a pak v dalších dnech také. V průběhu své výpovědi poškozená vypověděla, že si přesně nevzpomíná na průběh následujících dní a návštěv obžalovaného na ubytovně, neboť se tyto události

snažila vytlačit z paměti. Svědkyně vypověděla, že v průběhu jedné z návštěv jí obžalovaný vyhrožoval, že jí uškrtí, přičemž držel v ruce kabel z mobilního telefonu a říkal, že ji vyhodí z okna. Vypověděla, že si vzpomíná, že byly dvě návštěvy, žádné další již neproběhly, v průběhu těchto dvou návštěv jí obžalovaný nevyhrožoval. Připustila, že obžalovaný ji poté navštívil, když bydlela ve [REDAKCE] a to jenom proto, že venku byly sociální pracovnice, které jí sdělily, že pokud bude potřebovat, že přijdou, dala mu mikinu, dala mu najíst a poté jej vyprovodila.

4. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaného zná, dělá správkyni na předmětné ubytovně, ví o tom, že obžalovaný měl poškozenou znásilnit, což jí poškozená řekla ihned poté, co se to stalo, plakala, byla odvezena do nemocnice a poté spala u nich doma, bylo to kolo čtvrté hodiny ráno. Od policie se dozvěděla, že obžalovaný byl z ubytovny vykázán. Svědkyně uvedla, že obžalovaný se s poškozenou opakovaně hádal, slyšela křik, bydlí na stejném patře. Svědkyně uvedla, že poškozená se jí svěřila s tím, že nechce mít s obžalovaným pohlavní styk, ona se ho bojí. Svědkyně uvedla, že obžalovaný poškozené během hádek sprostě nadával, urážel jí, poškozená se nikterak slovně nebránila.
5. U hlavního líčení byl se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kdy znalkyně uvedla, že obžalovaný trpí závislostí na alkoholu, jsou v něm vyjádřeny impulzivní rysy, přičemž znalkyně vyloučila, že se v případě násilného jednání vůči poškozené u obžalovaného jednalo o patickou opilost, byť byl pod vlivem alkoholu, neboť obžalovaný v minulosti alkohol konzumoval a měl s ním bohaté zkušenosti. Ovlivnění alkoholem u něj zapříčinilo lehké až podstatně snížené rozpoznávacích a ovládacích schopností a to s ohledem na stupeň intoxikace alkoholem. Alkohol obžalovaný konzumuje celoživotně, v minulosti se protialkoholně léčil. Znalkyně uvedla, že pobyt obžalovaného není na svobodě nebezpečný, nevylučuje, že pokud by alkohol nadále konzumoval může se dopouštět protiprávního jednání, avšak je schopen sám zvážit své možnosti a podrobit se dobrovolné alkoholní léčbě, pokud k ní bude motivován.
6. Se souhlasem procesních stran byl u hlavního líčení čten rovněž znalecký posudek z oboru psychiatrie, odvětví klinická psychologie, kdy znalec posuzoval osobnost poškozené [REDAKCE], u které konstatoval projevy smíšené poruchy osobnosti, kdy se jedná o simplexní osobnost se sníženou schopností adaptace, je orientována na přítomnost a bezprostřední uspokojení svých potřeb. Znalec uvedl, že poškozená je důvěřivá a snadno ovlivnitelná, její intelektové schopnosti jsou v rámci podprůměru, přičemž ale vzpomínky a na události, které prožila, si je schopna zapamatovat dobře. Znalec uvedl, že obecná věrohodnost je snížena v důsledku zjištěné poruchy osobnosti a podprůměrné inteligence, přičemž nezjistil žádné skutečnosti, které by snižovaly specifickou věrohodnost posuzované, prožitky poškozené se jeví jako ukotvené. Výpovědi poškozené obsahují přiměřené množství podrobností, působí jako logické a konzistentní.
7. Jako listinné důkazy pak byly konstatovány protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentace, ze kterých soud zjišťoval situaci na místě činu, byl konstatován i protokol o prohlídce těla a fotodokumentace poškozené [REDAKCE] po násilném jednání ze strany obžalovaného. Z výpisu z alкотestu Dräger vyplývá ovlivnění obžalovaného dne 24. 6. 2021 v dopoledních hodinách, kdy stále u něj bylo konstatováno 1,84, resp. 1,48 g/kg alkoholu v krvi. K osobě poškozené byly konstatovány lékařské zprávy z nemocnice v [REDAKCE], kdy byla vyšetřena po znásilnění obžalovaným, stěžovala si na bolesti konečníku,

byl konstatován citlivý podbříšek a drobná poranění v oblasti pohlavních orgánů. Z lékařských zpráv Psychiatrické nemocnice █████ pak vyplývá, že poškozená byla v této nemocnici léčena, s ohledem na dlouhodobé úzkosti, nespavost, jedná se o dlouhodobě traumatizovanou osobnost.

8. K osobě obžalovaného, jako listinné důkazy byl konstatován opis rejstříku trestů, opisy předchozích trestních rozhodnutí, z nichž je patrna zejména trestní minulost obžalovaného.
9. Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, který je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku, zde obžalovaný svou vinu popírá, byť připouští, že došlo k pohlavnímu styku mezi ním a poškozenou a že ze strany poškozené se jednalo o dobrovolný pohlavní styk, v tomto směru je dle názoru soudu obžalovaný zcela spolehlivě usvědčován výpovědí samotné poškozené, která uvedla, že obžalovaný na ní vykonal pohlední styk proti její vůli, kdy ona tomuto se verbálně bránila. Na její vyjádřený nesouhlas s pohlavním stykem obžalovaný nereagoval a vykonal na ní vaginální i anální pohlavní styk. V tomto směru je výpověď poškozené potvrzována nepřímo i výpovědí svědkyně █████, která uvedla, že hovořila s poškozenou v podstatě bezprostředně poté, kdy ke znásilnění došlo, kdy plačtivá poškozená jí sdělila, že byla obžalovaným znásilněna. Nepřímo pak nedobrovolný a násilný pohlavní styk potvrzuje i ambulantní lékařská zpráva nemocnice v █████, kdy byla konstatována bolestivost v podbříšku a drobná zranění v oblasti genitálu poškozené. Dle názoru soudu v tomto směru, s ohledem na výpověď poškozené, která je potvrzována dalšími důkazy soud považuje za prokázané, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil násilného jednání, které směřovalo k vykonání pohlavního styku, není důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi poškozené, která sice nepopisuje události do velkých detailů, což je pochopitelné, jednak s ohledem na odstup od doby, kdy k tomuto jednání došlo, kdy sama poškozená uvádí, že se snaží tyto vzpomínky vytěsnit. Navíc je třeba konstatovat znalecký posudek z oboru klinické psychologie, kdy znalec hovoří, že není důvodu pochybovat o specifické věrohodnosti poškozené, která má prožité události poměrně hodnověrně ukotveny, její jednodušší projev při popisu těchto událostí je možno přisuzovat i konstatovanému podprůměrnému intelektu tak, jak je uvedeno ve znaleckém posudku z oboru klinické psychologie.
10. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, i v tomto směru je vina obžalovaného dle názoru soudu spolehlivě prokázána výpovědí samotné poškozené, která uvedla, že bezprostředně poté, co došlo ke znásilnění obžalovanému sdělila, že zavolá policii, obžalovaný jí vyhrožoval zabitím, kdy svědkyně v souvislosti s těmito výhrůžkami hovoří o vyhození z okna a škracení šňůrou od mobilního telefonu, kdy však tyto výhrůžky se zcela logicky musely objevit až v případě jednání, jež je popsáno pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku, kdy obžalovaný sám doznává ve své výpovědi, že v ubytovně byl a že poté, co poškozená volala policii, tento jí se šňůrou vytrhl z ruky. Zde, dle názoru soudu, došlo ke splnutí obou dvou incidentů a výhrůžek ze strany obžalovaného vůči poškozené, tedy tak jak došlo bezprostředně po znásilnění a ke kterým došlo ve večerních hodinách téhož dne, kdy poškozená uvádí, že k výhrůžkám nedošlo. Za situace, kdy však poškozená hovoří o tom, že obžalovaný jí měl vyhrožovat vyhozením z okna a uškracením se šňůrou mobilního telefonu, který jak sám obžalovaný doznává při návštěvě dne 24. 6. okolo 20:00 hod., jí vytrhl z ruky i se šňůrou, považuje soud jednání tak, jak je popsáno pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku za prokázané, právě s ohledem na výpověď poškozené. V souvislosti s tím je třeba zmínit, že poškozená

sama uvádí, že se předmětné události snaží vytěsnit, připouští průběh návštěv, avšak uvádí, že by jí obžalovaný v průběhu těchto návštěv vyhrožoval. Jak však již bylo shora konstatováno, poškozená popisuje výhrůžky bezprostředně poté, co mělo ke znásilnění dojít a popisuje výhrůžky škrcením šňůrou mobilního telefonu a vyhozením z okna, když ale k těmto jednáním, jak vyplývá z výpovědi obžalovaného muselo dojít až při návštěvě ve večerních hodinách, kdy obžalovaný sám doznává incident s vytržením mobilního telefonu se šňůrou z ruky, když tento byl v nabíječce.

11. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 4 výroku tohoto rozsudku, bylo prokázáno, že obžalovanému bylo doručeno rozhodnutí policejního orgánu o vykázání z ubytovny, poškozená sama uvádí, že poté, co bylo obžalovanému toto usnesení doručeno, tento ji navštívil 25. 6. a 27. 6., na třetí návštěvu dne 28. 6. si již nevzpomíná. Uvedla, že došlo pouze ke dvěma návštěvám, v rámci kterých k výhrůžkám ze strany obžalovaného nedošlo.
12. K právní kvalifikaci jednání obžalovaného soud uvádí, že pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku spáchal zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dopustí ten pachatel, který jiného násilím donutí k pohlavnímu styku a čin spáchá souloží. V tomto konkrétním případě bylo prokázáno, že obžalovaný svým násilným jednáním, kdy hodil poškozenou na postel, držel jí za ruce a tímto způsobem si vynutil přes verbálně vyjádřený nesouhlas poškozené pohlavní styk, jak vaginální, tak anální, naplnil tímto svým jednáním všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění dle citovaného ustanovení § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, dle názoru soudu již samotné jednání spočívající v tom, že obžalovaný hodil poškozenou na postel a následně za užití fyzické převahy a síly si vynutil pohlavní styk přes nesouhlas poškozené, zcela jednoznačně užil násilí a donutil tak poškozenou k pohlavnímu styku.
13. Pod bodem 2 výroku rozsudku spáchal obžalovaný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. f) trestního zákoníku, tohoto se dopustí ten pachatel, který jiného pohrůzkou násilí nutí, aby něco opominul a takový čin spáchá na svědkovi, v tomto případě obžalovaný vyhrožoval poškozené, aby nevolala policii, tedy nutil ji, aby něco opominula a takového jednání se dopustil na svědkovi, když zcela nepochybně, bezprostředně poté, co obžalovaný se vůči poškozené dopustil násilného jednání, tato fakticky mohla z pozice svědka vůči poškozenému v rámci případného trestního řízení vypovídat a tímto je naplněn i kvalifikovaný znak skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku.
14. Pod bodem 3 obžalovaný spáchal přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, kdy tohoto se dopustí pachatel, který jinému vyhrožuje usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a čin spáchá se zbraní, v tomto případě obžalovaný vyhrožoval usmrcením a vyhozením z okna poškozené, přičemž takto poškozené vyhrožoval za situace, kdy měl v ruce nabíječku od mobilního telefonu se šňůrou, kdy vyhrožoval poškozené, že tou ji uškrtí, za zbraň ve smyslu § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a § 118 trestního zákoníku možno považovat jakýkoliv předmět, kterým lze učinit útok na člověka důraznějším, v tomto případě i nabíječka mobilního telefonu, kterou se vyhrožuje uškrcením je způsobila učinit útok na člověka důraznějším a je ji tak možno považovat za zbraň ve smyslu citovaných zákonných ustanovení.
15. Pod bodem 4 výroku rozsudku pak obžalovaný spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku a tohoto se dopustí ten

pachatel, který se dopustí závažného a opakovaného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí, jeho bezprostřední okolí a povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktu s ním. V tomto případě bylo prokázáno, že obžalovaný ve dnech 25. 6. a 27. 6. přesto, že mu bylo doručeno rozhodnutí policejního orgánu o vykázání z ubytovny v [REDAKCE] ulici v [REDAKCE] a zdržet se kontaktu s poškozenou, opakovaně tuto ubytovnu navštívil a kontaktoval poškozenou, a za této situace naplnil zákonné znaky skutkové podstaty citovaného trestného činu.

16. Pokud se týká ukládaného trestu, je třeba uvést, že trest je ukládán jako trest souhrnný ve smyslu ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný se tohoto jednání dopustil dříve než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek pro jeho jiný trestný čin a tímto odsuzujícím rozsudkem byl rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 8 T 2/2022-112 ze dne 13. 2. 2022. Souhrnný trest je ukládán v sazbě za trestný čin nejprísněji trestný, což je v tomto případě ze všech sbíhajících se trestných činů zločin znásilnění podle ust. § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v trvání 2 – 10 let. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalovaného, jeho osobní, rodinné, majetkové poměry, dosavadní způsob života, možnosti jeho nápravy, povahu a závažnost soud určoval s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V tomto případě povahu a závažnost jednání obžalovaného spoluurčuje již typová nebezpečnost jednání obžalovaného, kdy tento je stíhán pro závažnou trestnou činnost násilného charakteru s poměrně přísnou sazbou trestu odnětí svobody, navíc je obžalovaný stíhán pro spáchání více trestných činů, kdy se jedná ze strany obžalovaného o úmyslnou trestnou činnost. S ohledem na osobu samotného obžalovaného, jeho trestní minulost, fakt, že obžalovaný má celkem 19 záznamů v rejstříku trestů, kdy mu byly ukládány již i nepodmíněné tresty odnětí svobody, byť je třeba konstatovat, že k některým odsouzením nelze přihlížet, neboť bylo rozhodnuto o osvědčení se obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení, avšak trestní minulost obžalovaného a opakované výkony trestů odnětí svobody vedou soud k závěru, že k dosažení účelu trestu, i s přihlédnutím k typové nebezpečnosti jednání obžalovaného, násilnému jednání vůči poškozené a to opakovanému, je nutno ukládat trest nepodmíněný, když je třeba konstatovat, že i v předchozí věci Okresního soudu v Českých Budějovicích 8 T 2/2022, kdy k citovanému rozsudku ze dne 14. 2. 2022 je ukládán souhrnný trest, byl obžalovanému ukládán rovněž již trest nepodmíněný. Pokud se týká výměry trestu, tu soud stanovil s ohledem na větší množství trestných činů, pro které byl obžalovaný uznán vinným, větší počet dílčích útoků, k charakteru trestné činnosti a její typové nebezpečnosti a i s přihlédnutím k osobě obžalovaného, jeho trestní minulosti pak výměru trestu stanovil ve dvojnásobku spodní hranice zákonných možností, tedy v trvání 4 let. Přestože se jedná o poměrně dlouhý trest odnětí svobody, je však tento stanoven ještě výrazně ve spodní polovině zákonných možností, neboť jak již bylo uvedeno, za zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, v rámci jehož sazby je trest ukládán, je možno uložit trest odnětí svobody v trvání 2 – 10 let a i další zločin vydírání tak, jak je popsán v bodu 2 výroku rozsudku, je poměrně přísně sankcionován, neboť za ten lze ukládat trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Je tedy třeba uvést, že za situace, kdy obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání dvou závažných trestných činů, s přísnou sazbou trestu odnětí svobody a dalších dvou trestných činů, opětovně násilné povahy namířené vůči též poškozené, je trest stanovený ve výměře 4 let adekvátní k povaze a závažnosti jednání obžalovaného.

17. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle ust. § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť jsou splněny podmínky pro výkon trestu v tomto typu věznice.
18. K trestnímu řízení se s nárokem na náhrady řádně a včas připojila poškozená ■■■■■■■■■■, která požadovala zaplacení částky 100 000 Kč, jako nemajetkové újmy. Vzhledem k tomu, že oprávněnost tohoto nároku nebyla v rámci trestního řízení nikterak prokazována, ani blíže popisována, nebylo možno na základě takto uplatněného nároku, dle názoru soudu o nemajetkové újmě rozhodnout, zejména pokud se týká její výše a za této situace byla poškozená odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
19. Pokud se týká zprošťující části výroku tohoto rozsudku obžalovanému podanou obžalobou bylo kladeno za vinu i to, že se do bytu poškozené dostavil dne 28. 6. 2021, kdy opětovně jí měl vyhrožovat. Obžalovaný sám ve své výpovědi toto popírá a poškozená uvedla, že si nevzpomíná, že by došlo i k této třetí návštěvě, hovořila ve své výpovědi pouze o dvou návštěvách tak, jak jsou popsány pod body 3 a 4 výroku tohoto rozsudku, za této situace soud nepovažuje za zcela jednoznačně prokázáno, že i dne 28. 6. 2021 obžalovaný byt poškozené navštívil a proto byl tohoto jednání, ve kterém byl spatřován přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku obžalovaný zproštěn, neboť nebylo prokázáno, že se tento skutek stal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Je-li poškozený oprávněnou osobou dle § 2 odst. 4 zák. č. 59/2017 Sb. *o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení ve znění pozdějších předpisů*, má možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy

způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí specifikovaného v § 8 odst. 1 citovaného zákona.

Písek 29. 8. 2023

Mgr. Martin Král
předseda senátu